

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności art. 1 lit. f) i art. 2 decyzji Komisji (UE) 2016/2041 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie pomocy państwa SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP) wdrożonej przez Belgię na rzecz Duferco;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, oparty na rażących naruszeniach prawa i oczywistych błędach w ocenie, jakich dopuściła się Komisja w trakcie oceny charakteru *pari passu* szóstego środka, który został uznany za niezgodny z rynkiem wewnętrznym. Zarzut ten dzieli się na dwie części:
  - część pierwszą, zgodnie z którą wbrew ocenie Komisji, transakcja została zrealizowana *pari passu*;
  - część drugą, zgodnie z którą ocena Komisji charakteru *pari passu* transakcji została obciążona poważnymi błędami obliczeniowymi oraz poważnymi błędami w ocenie.
2. Zarzut drugi, oparty na rażących naruszeniach prawa i oczywistych błędach w ocenie, jakich dopuściła się Komisja w trakcie oceny kryterium prywatnego inwestora w gospodarce rynkowej. Zarzut ten dzieli się na dwie części:
  - część pierwszą, zgodnie z którą, myląc możliwość zastosowania kryterium prywatnego inwestora w gospodarce rynkowej z zastosowaniem tego kryterium, Komisja naruszyła prawo i błędnie stosowała kryterium prywatnego inwestora w gospodarce rynkowej;
  - część drugą, zgodnie z którą, nie przeprowadzając analizy porównawczej lub nie stosując innej metody oceny rozpatrywanej transakcji, Komisja naruszyła zasadę prywatnego inwestora w gospodarce rynkowej, a także obowiązek uzasadnienia i należytej staranności w ocenie tego kryterium;
  - część trzecią, zgodnie z którą Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia i należytej staranności w ocenie kryterium prywatnego inwestora w gospodarce rynkowej;
  - część czwartą, zgodnie z którą Region Waloński dostarczył liczne dokumenty świadczące, że Foreign Strategic Investment Holding, spółka zależna Société Wallonne de Gestion et de Participation, zachowywała się jak prywatny inwestor w gospodarce rynkowej.

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2017 r. – Apple Distribution International/Komisja

(Sprawa T-101/17)

(2017/C 121/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Apple Distribution International (Cork, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci S. Schwiddessen, H. Lutz, N. Niejahr, i A. Patsa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2016/2042 z dnia 1 września 2016 r.;

— nakazanie Komisji Europejskiej pokrycie kosztów własnych, a także kosztów poniesionych przez stronę skarżącą w związku z tym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych

— Po pierwsze Komisja Europejska naruszyła art. 2 ust. 1 i 2 i art. 3 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych poprzez stwierdzenie, że zasada kraju pochodzenia nie ma zastosowania do opłat na rzecz finansowania produkcji kinematograficznej. Po drugie, Komisja Europejska naruszyła art. 13 ust. 1 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych poprzez stwierdzenie, że przepis ten zezwala państwom członkowskim na nałożenie na dostawców usług wideo na żądanie mających siedzibę w innych państwach członkowskich obowiązku zapewnienia udziału finansowego w promowaniu utworów europejskich.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 110 TFUE

— Komisja Europejska naruszyła art. 110 TFUE poprzez stwierdzenie, że nałożenie na dostawców usług wideo na żądanie mających siedzibę w innych państwach członkowskich obowiązku uiszczania opłat na rzecz finansowania produkcji kinematograficznej nie jest dyskryminujące.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 56 TFUE

— Komisja Europejska nie zbadała, czy nałożenie na dostawców usług wideo na żądanie mających siedzibę w innych państwach członkowskich obowiązku uiszczania opłat na rzecz finansowania produkcji kinematograficznej narusza art. 56 TFUE.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia dyrektywy 98/34/WE

Komisja Europejska nie zbadała, czy nałożenie na dostawców usług wideo na żądanie mających siedzibę w innych państwach członkowskich obowiązku uiszczania opłat na rzecz finansowania produkcji kinematograficznej wymaga notyfikacji na mocy dyrektywy 98/34/WE.

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2017 r. – Cantina e oleificio sociale di San Marzano/EUIPO – Miguel Torres (SANTORO)

(Sprawa T-102/17)

(2017/C 121/59)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cantina e oleificio sociale di San Marzano (San Marzano di San Giuseppe, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci F. Jacobacci i E. Truffo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedés, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „SANTORO” – zgłoszenie nr 12 282 141

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 grudnia 2016 r. w sprawie R 2018/2015-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;